

Faith Healers en Dealers

Gedachten over Handelingen 3: 1-11

Pastor Larry DeBruyn, 11-3-2007

<http://www.frbaptist.org/bin/view/Home/WebHome>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling en voetnoten door M.V.

Handelingen 3:1-11

“Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, het negende uur. 2 En een man die **vanaf de moederschoot verlamd** was, werd daarheen gedragen. Men zette hem dagelijks bij de tempelpoort die de Schone genoemd wordt, om een liefdegave te vragen aan hen die de tempel binnengingen. 3 Toen hij Petrus en Johannes zag op het moment dat zij de tempel zouden binnengaan, vroeg hij of hij een liefdegave mocht ontvangen. 4 En Petrus keek hem met Johannes doordringend aan en zei: Kijk ons aan. 5 En hij hield de ogen op hen gericht omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen. 6 Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: **in de Naam van Jezus Christus de Nazarener**, sta op en wandel! 7 En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en meteen werden zijn voeten en enkels stevig. 8 En hij sprong op, stond overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, **lopend en springend en God lovend**. 9 En al het volk zag hem lopen en God loven. 10 En zij wisten dat hij degene was die om een liefdegave aan de Schone Poort van de tempel gezeten had; en zij werden **vervuld met verbazing en ontzetting over wat er met hem gebeurd was**. 11 En toen de kreupele die genezen was, zich aan Petrus en Johannes vastklampte, stroomde al het volk bij hen samen in de voorhof die de voorhof van Salomo genoemd wordt, en **verbaasde** zich”.

Zij werden “vervuld met verbazing en ontzetting over wat er met hem gebeurd was” (Hand. 3:10). Dit is hoe Lukas de reactie van het volk beschrijft die uit eerste hand de apostolische genezing van een man observeerden die meer dan veertig jaar (Hand. 4:22)¹ “vanaf de moederschoot verlamd was”. Zijn onderste ledematen waren slechts vel over been, en zij die naar de tempel gingen zagen hem in die toestand bedelen, bijna zijn leven lang.

Genezen door Petrus “in de Naam van Jezus de Nazarener” bracht dit de Joden die hem “lopend en springend en God lovend” de tempel zagen binnengaan (Hand. 3:8-11) tot ontzetting. Lukas beschrijft de reactie van de ooggetuigen met de woorden: “vervuld met verbazing en ontzetting” (Hand. 3:10-12).

Hebt zich ooit afgevraagd waarom hedendaagse geclaimde genezingen niet dezelfde indruk maken op buitenstaanders?

De genezing door Petrus van de lamme man stelt een groot contrast met wat vandaag moet doorgaan als “faith healing” (gebedsgenezing). De tempelbezoekers kenden het geval van deze lamme man. Zijn kwaal was echt, niet ogenschijnlijk. Zij hoefden niet voort te gaan op het woord van iemand anders over wat fout ging bij de man. Zijn medisch probleem was niet zomaar een vage interne kwaal, maar wel een verifieerbare aandoening. Met hun eigen ogen hebben zij jarenlang de verlamming van de man waargenomen.

Merk ook op dat de man genezen werd in een openbare plaats. Hij werd niet genezen in de omgevingsvriendelijke begrenzing van een afgehuurd auditorium, tijdens een zorgvuldig uitgeschreven en georchestreerde dienst, waar de kandidaten eerst worden gescreend, geselecteerd en uiteindelijk naar het podium gebracht worden tot bij de assistenten van de genezer. Petrus sprak veeleer in spontaan moment een genezingswoord tot de lamme man, in een openbare plaats, en in de exacte omstandigheden waarin de man te vinden was.

---

¹ “Want de man aan wie dit teken van genezing verricht was, was ouder dan veertig jaar” (Hand. 4:22).

Overweeg het volgende. Een bepaalde evangelist beweert over kracht van God te beschikken om mensen te genezen. Dan vragen wij bij onszelf af: waarom gaat hij niet naar openbaren ziekenhuizen of rehabilitatiecentrums, om daar de zieken en de lammen uit hun bed te roepen? Als de genezer dat zou doen ... kan u zich dan de verbazing voorstellen die over alle verplegers, dokters, werkers en andere patiënten zou komen?

Dus, waarom verlaten de charismatische genezers niet de omgevingsvriendelijke begrenzings van geplande samenkomsten in gehuurde auditoriums, om naar de ziekenhuizen en revalidatiecentrums te gaan? Waarom doen zij dat niet?

Misschien doen zij dat niet omdat zij in werkelijkheid niet kunnen genezen. En als zij het werkelijk niet kunnen, zichzelf louter kunnen aanstellen, dan zijn zij leugenaars. Maar, als zij het kunnen zoals Petrus, maar het niet doen, dan zijn deze zogenaamde genezers wreed. Hun onbekwaamheid om te genezen in openbare plaatsen, zoals ziekenhuizen, raakt de kern van hun geloofwaardigheid. Zij overtreden de eed van “hippocrates”² en zijn trouw aan “hypocritus”. Hoe dan ook, zij staan te kijk als zijnde zowel leugenaars als liefdelozen.

Faith-healers protesteren tegen dit dilemma. “Het vereist voor een persoon geloof om genezen te kunnen worden”, zeggen zij, “en niet alle zieken hebben geloof, en daarom is het niet mogelijk mensen te genezen in openbare plaatsen”. Contrasteer dit met het geval van de lam geboren man. Genezing was het laatste waar hij aan dacht toen hij bedelde bij Petrus en Johannes. Alles wat hij wilde was een aalmoes (oeps! daar gaat ook het welvaartsevangelie). Het was door het geloof van Petrus in de opgestane Heer Jezus Christus, dat hij voor de lamme man een verrassing had. In de Naam van de opgestane Heer Jezus, genas Petrus de man middels zijn (Petrus’) eigen geloof, namelijk “**het geloof, dat door Hem is**”³ (Hand. 3:16). Met andere woorden: het was Petrus’ eigen geloof, dat rustte op de getrouwheid van de Heer Jezus Christus, dat deze man genas.

Een tijdje geleden stond deze vraag in een plaatselijke krant: “Waarom gaan tele-evangelisten niet naar ziekenhuizen de mensen genezen, in plaats van slechts enkelen op TV?” [1] Goede vraag. Om hun boodschap te bekrachtigen als zijnde uit God, genazen Jezus, Petrus en de andere apostelen de ongelovigen waar zij hen ook tegenkwamen. Zou het niet zo zijn dat de hedendaagse zogenaamde genezers niet genezen in openbare plaatsen, zoals in hospitalen, omdat zij, in tegenstelling tot hun beweringen, helemaal *niet kunnen* genezen? Hun bediening is veeleer show.

Waarom zijn ongelovigen niet verbaasd over de “wonderen” die faith-healers pretenderen te doen? Waarom zijn de mensen, zoals in Hand. 3:1-11, niet “verbaasd” en in “ontzetting” nadat zieken en lammen worden genezen? Zou dat niet komen omdat er helemaal niets verbazingwekkends gebeurt?

---

[1] “Let It Out”, **The Indianapolis Star**, 2 februari, 1999, E 2.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

² De eed van Hippocrates is een eed waarin artsen zichzelf verplichten bepaalde beroepsregels te zullen handhaven. De eed is opgesteld in het Oudgrieks en is vernoemd naar de Griekse arts Hippocrates, die omstreeks 400 v.Chr. zijn leerlingen van het Asklepion op het eiland Kos deze belofte liet afleggen. (Wiki).

³ Hand. 3:16: “En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam deze gesterkt, die gij ziet en kent; en het geloof, dat door Hem is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw aller tegenwoordigheid”.